

Sygn. akt I C 1337/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant - Olga Olech

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2017 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. O.

przeciwko K. J. (1) prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą J. K. J. (2) – Zakład (...)(...)

o odszkodowanie

orzeka

I. powództwo oddala;

II. nakazuje Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie wypłacenie powodowi P. O. kwoty 195,73 zł (sto dziewięćdziesiąt pięć złotych siedemdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu niewykorzystanej części zaliczki wpłaconej na kwit (...) k.012723;

III. zasądza od powoda P. O. na rzecz pozwanego K. J. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą J. K. J. (2) – Zakład (...)(...) kwotę 2417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1337/14

UZASADNIENIE

Powództwo P. O. zostało zgłoszone jako pozew wzajemny w sprawie I C 1029/14, pismem procesowym nadanym w dniu 17 listopada 2014 r.

Powód P. O., reprezentowany przez pełnomocnika adwokata K. K., wnosił w pozwie wzajemnym o zasądzenie od pozwanego K. J. (1) kwoty 15000 zł tytułem odszkodowania za uszkodzenia w budynku z powodu użycia złego materiału wyprodukowanego przez pozwanego. Ponadto wnosił o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 02 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Ciechanowie wyłączył do odrębnego rozpoznania pozew wzajemny P. O. przeciwko K. J. (1) o zasądzenie odszkodowania w kwocie 15.000,00 zł (k. 63 akt I C 1029/14 tutejszego Sądu).

Powództwo P. O. przeciwko K. J. (1) zostało zarejestrowana pod sygnaturą I C 1337/14.

Swoje roszczenie powód P. O. wywodził z art. 656 k.c. Powód wskazał, że roszczenie zostało złożone gdyż w budynku powoda ujawniły się w trakcie eksploatacji wady w postaci pęknięć ścian. Zdaniem powoda usterki są wynikiem użycia do budowy domu niewłaściwej jakości betonu wyprodukowanego przez pozwanego. Dochodzona pozwem kwota stanowi odszkodowanie za powstałe pęknięcia.

W odpowiedzi na pozew pozwany K. J. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą J. K. J. (2) Zakład (...) - B., reprezentowany przez radcę prawnego M. S., wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał, iż zajmuje się produkcją i sprzedażą betonu towarowego. Pozwany przyznał, że P. O. zamawiał u niego beton towarowy przeznaczony na budowę domu jednorodzinnego na ul. (...) w C.. Najpierw powód zamówił beton na fundamenty. Następnie po dokonaniu płatności za zrealizowaną dostawę złożył zamówienie na beton przeznaczony na stropy. Zamówiony beton został dostarczony przez pozwanego na teren budowy, a następnie pozwany wystawił fakturę na kwotę 7610,63 zł. Powód nie zapłacił za dostarczony towar, co spowodowało wytoczenie powództwa przez K. J. (1). Sprawa z powództwa K. J. (1) przeciwko P. O. o zapłatę kwoty 7610,63 zł za dostarczony towar zakończyła się wydaniem przez Sąd Rejonowy w Ciechanowie w dniu 24 lutego 2015 r. wyrokiem uwzględniającym powództwo w całości.

Powód w trakcie realizacji zamówienia nie zgłaszał zastrzeżeń do dostarczonego betonu. Zastrzeżenia pojawiły się dopiero po tym jak K. J. (1) zaczął dochodzić należności za dostarczony towar. Zdaniem pozwanego zastrzeżenia do jakości betonu są nieuzasadnione, gdyż z każdej wyprodukowanej części betonu są pobierane próbki, które następnie bada niezależne laboratorium. Świadczenia którymi dysponuje pozwany wskazują na dobrą jakość wyprodukowanego przez niego betonu. Wady w budynku powoda nie są skutkiem wad dostarczonego przez pozwanego betonu i dlatego żądanie zasądzenia odszkodowania jest niezasadne.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przed tutejszym Sądem toczyła się sprawa z powództwa K. J. (1) przeciwko P. O. o zapłatę (sygn. akt I C 1029/14).

Pozwem z dnia 20 maja 2014 roku, wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w elektronicznym postępowaniu upominawczym K. J. (1) wniósł o zasądzenie od P. O. kwoty 7.610,63 zł wraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi od dnia 21 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 96,00 zł. W uzasadnieniu wskazał, iż roszczenie powoda wynika z faktury nr (...) z dnia 13.12.2013r. za dostarczony beton (k. 3 – 4 akt I C 1029/14 tutejszego Sądu).

Nakazem zapłaty z dnia 03 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc – e (...) orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (k. 6 akt I C 1029/14 tutejszego Sądu).

Sprzeciw od tego nakazu zapłaty wniósł pozwany (k. 7 akt I C 1029/14 tutejszego Sądu).

Postanowieniem z dnia 01 sierpnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie przekazał sprawę tę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie (k. 15 akt I C 1029/14 tutejszego Sądu).

W piśmie z dnia 17 listopada 2014 roku pozwany poinformował, iż podtrzymuje swój sprzeciw od nakazu zapłaty podnosząc zarzut nieistnienia roszczenia. Jednocześnie wniósł pozew wzajemny przeciwko powodowi o zasądzenie odszkodowania w kwocie 15.000,00 zł oraz zasądzenie od pozwanego, powoda wzajemnego na rzecz P. O. kosztów postępowania (k. 36 – 37 akt I C 1029/14 tutejszego Sądu).

P. O. w 2013 roku prowadził inwestycję w postaci budowy budynku mieszkalnego. W związku z powyższym zamówił u K. J. (1), który prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) beton niezbędny do wykonania fundamentów. Do pierwszej partii dostarczonego betonu powód nie miał żadnych zastrzeżeń i za towar zapłacił K. J. (1) w ustalonym terminie (bezsporne).

P. O. do zamawiania betonu u powoda upoważnił majstra wykonującego prace budowlane. To on miał decydować o ilości i terminie dostawy betonu. Zamówił on beton C16/20S3. Strony nie zawierały żadnej umowy na piśmie, a wszystkie ustalenia dotyczące betonu czyniły ustnie. Ustaliły ponadto, iż P. O. zapłaci za dostarczony beton umówioną cenę po otrzymaniu kolejnej transzy kredytu i wówczas to powód wystawi również fakturę VAT (bezsporne).

Zamówiony beton C 16/20 został dostarczony na miejsce inwestycji pozwanego na ul. (...) w C. pojazdami powoda przez kierowców zatrudnionych u powoda: R. P., S. K. i G. G. w dniu 02 maja 2013 roku w ilości 23,00 m³, w dniu 08 maja 2013 roku w ilości 3,5 m³ oraz w dniu 28 maja 2013 roku w ilości 2,00 m³. Odbiór tego towaru odbywał się pod nieobecność inwestora, a dokonywał go upoważniony przez niego do tego majster. W momencie odbioru betonu, ani majster realizujący przedmiotową budowę, ani żaden inny pracownik pozwanego nie miał zastrzeżeń, do jakości dostarczonego betonu (dowód: zeznania świadków R. B. k. 50 akt, S. P. k. 50 akt).

Pozwany zajmuje się profesjonalnie produkcją betonu. Do tego celu dysponuje w pełni skomputeryzowaną wytwórnią betonu, w ramach, której może być produkowane 10 klas betonu. Wytwórnię tę obsługuje jeden pracownik, którego praca sprowadza się do wprowadzenia do programu komputerowego klasy betonu i jego ilość. Dalej beton jest wytwarzany w pełni automatycznie według wcześniej wprowadzonych receptur. Z każdego transportu betonu są pobierane jego próby, które po 28 dniach są poddawane próbom wytrzymałościowym pod kątem spełniania norm ustalonych dla klasy betonu. Badania te przeprowadzane są przez niezależny od powoda Instytut (...) prowadzony przez K. M. w W.. Zarówno 02 maja 2013 roku, jak i 08 maja 2013 roku i 28 maja 2013 roku takie próby były pobierane z wyprodukowanego betonu i beton w ten sposób uzyskany uzyskał klasę C16/20 według polskiej normy PN – EN 206-1 (dowód: świadectwo k. 29-33, 40 akt, przesłuchanie pozwanego k. 49, 155 akt).

Pozwany dostarczył powodowi beton zgodnie z zamówieniem, według specyfikacji (dowód: dane dotyczące produkcji betonu k. 64-71 akt, dokumenty dostarczenia k. 25-33 akt).

W związku z niestawiennictwem powoda bezpośrednio po zakończeniu dostaw, pracownik pozwanego P. Ś. podjął próbę telefonicznego skontaktowania się z nim celem ustalenia terminu rozliczenia. W trakcie tych 2 – 3 rozmów powód nigdy nie kwestionował jakości dostarczonego betonu. Mówił, iż stawi się w firmie i rozliczy. Około pół roku po wykonanej dostawie w trakcie kolejnej rozmowy telefonicznej powód zaczął mieć zastrzeżenia do klasy betonu i jego jakości, jednakże nigdy nie złożył żadnej reklamacji na piśmie (dowód: zeznania świadka P. Ś. – k. 83 akt).

W dniu 13 grudnia 2013 roku powód wystawił fakturę VAT za dostarczony beton oraz wykonaną usługę jego pompowania na łączną kwotę 7.610,63 zł (w tym 6.485,18 zł za beton, 1125,45 zł za usługę pompowania), wskazując w niej termin zapłaty na 7 dni tj. do 20 grudnia 2013 roku, a następnie fakturę tę przesłał na adres pozwanego, a ten odebrał ją w dniu 16 grudnia 2013 roku (dowód: faktura VAT k. 34 akt, potwierdzenie odbioru k. 35 akt).

Pismem z dnia 09 stycznia 2014 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty wynikającej z wystawionej faktury wraz z odsetkami. Pozwany wezwanie to odebrał w dniu 15 stycznia 2014 roku i do chwili wytoczenia powództwa o zapłatę nie zapłacił za tę fakturę (dowód: wezwanie do zapłaty k. 36 akt, potwierdzenie wezwania do zapłaty k. 37 akt).

Wyrokiem z dnia 24 lutego 2015 r. Sąd Rejonowy w Ciechanowie zasądził od P. O. na rzecz K. J. (1) należność za dostarczony beton - kwotę 7610,63 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 21 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty. Wyrok jest prawomocny (dowód; wyrok k. 138 akt I C 1029/14 tutejszego Sądu).

W trakcie eksploatacji w budynku powoda powstały pęknięcia. Istnienie pęknięć stwierdził powód, jego żona I. O. i świadek S. P., który wykonywał w budynku prace hydrauliczne (dowód: zeznania świadków: I. O. k. 50 akt, S. P. k. 50 akt).

Aktualnie budynek mieszkalny jest wykończony i użytkowany. Nie można dokonać oględzin płyty stropowej. Jedynym widocznym miejscem jest belka żelbetowa w płycie spoczynkowej schodów wewnętrznych. Na połączeniu płyty stropu ze ścianką działową poddasza przy klatce schodowej widoczna jest rysa powstała w wyniku ugięcia się płyty

stropowej na skutek jej obciążenia ścianką działową. Widoczne jest przesunięcie ścianki względem krawędzi płyty stropowej. Powód wskazywał, że w budynku występują rysy pionowe na ścianach parteru, niewidoczne gdyż zostały zaszpachlowane. Powstanie takich rys jest wynikiem osiadania budynku i pracy elementów konstrukcyjnych, które mogą powstać w wyniku niewłaściwego zagęszczenia gruntu pod ławami fundamentowymi lub też niewłaściwego przyjęcia przez projektanta rodzaju gruntu do obliczeń konstrukcji budynku. Aktualnie nie ma możliwości ustalenia klasy, rodzaju i jakości betonu użytego do budowy wyłącznie na podstawie jego oględzin, chropowatości powierzchni. Aby określić jaka klasa betonu została użyta do wykonania określonego elementu konstrukcyjnego należy wykonać badania w laboratorium. Do tego celu powinny być pobrane próbki, przez przedstawicieli firmy wykonującej badania betonu, z minimum 3 miejsc wybranych przez przeprowadzających badanie. Na wytrzymałość betonu w elemencie konstrukcyjnym ma wpływ nie tylko wyprodukowana i dostarczona masa betonowa, ale również takie czynniki jak pielęgnacja betonu polegająca na jego polewaniu wodą, odpowiednia wibracja betonu w elementach konstrukcyjnych odpowiednim wibratorem z określonym czasem wibrowania, nie powinno być przerw w betonowaniu elementów konstrukcyjnych, deskowanie i zbrojenie powinno być zwilżone wodą, beton powinien być wbudowany w element konstrukcyjny w odpowiednim czasie od jego wyprodukowania. Wskazane przez powoda miejsca z widocznym zbrojeniem wynika z niewłaściwego zbrojenia i niewłaściwego ustawienia zbrojenia względem szalunków, co jest winą wykonawczą. Obecnie nie jest możliwe ustalenie czy został wbudowany beton nie posiadający parametrów technicznych jakie powinien posiadać na podstawie wyglądu lub poprzez mechaniczne uderzanie w element betonowy. Do takich ustaleń niezbędne jest przeprowadzenie dodatkowych specjalistycznych badań (dowód: opinia biegłego z zakresu budownictwa K. S. k. 97-106 akt).

Ze względu na koszt takich badań Sąd uzależnił ich przeprowadzenie od uiszczenia przez powoda zaliczki. W określonym terminie powód zaliczki nie uiszczył. Sąd postanowieniem z dnia 13 lutego 2017 r., na podstawie art. 130⁴§5 k.p.c. pominął dowód z opinii biegłego na okoliczność jakości użytego betonu (dowód: postanowienie k. 154 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach I C1029/14 tutejszego sądu i zgromadzone w aktach niniejszej sprawy, zeznania świadków: R. B. k. 50 akt, I. O. k. 50 akt, S. P. k. 50 akt, G. G. k. 82 akt, S. K. k. 82 akt, M. M. (1) k. 82 akt, R. P. k. 82 akt, P. Ś. k. 83 akt, wyjaśnienia powoda P. O. k. 49v. akt, zeznania pozwanego K. J. (1) k. 49v, 155 akt oraz opinii biegłego K. S..

Sąd uwzględnił dołączone do akt dokumenty. Autentyczność i treść dokumentów nie była kwestionowana przez strony i nie budziła również wątpliwości Sądu. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane.

Twierdzenia stron odnośnie łączącej ich umowy i jej warunków były zgodne. Przedmiotem sporu była okoliczność czy pozwany wywiązał się właściwie z umowy.

Zdaniem powoda na skutek dostarczenia gorszej jakości betonu przez pozwanego ujawniły się wady budynku, których koszt usunięcia odpowiada kwocie dochodzonej pozwem. Natomiast pozwany podniósł, że jeśli nawet w budynku pojawiły się wady, to nie są następstwem złej jakości dostarczonego przez niego betonu.

Powód na potwierdzenie swej tezy o złej jakości betonu powołał się na zeznania świadków M. M. i S. P., a pozwany wskazał na to, że proces produkcji betonu był nadzorowany przez niezależne laboratorium, które nie miało żadnych zastrzeżeń do jakości dostarczonego produktu.

Sąd dał wiarę zeznaniom stron i świadków, jednakże zdaniem Sądu na ich podstawie powód nie wykazał aby szkoda w jego budynku była wynikiem użycia nieprawidłowego betonu dostarczonego przez pozwanego. Tezy powoda nie potwierdził również biegły z zakresu budownictwa K. S.. Sąd uwzględnił opinię biegłego K. S.. Opinia biegłego zasługiwała na walor wiarygodności, gdyż sporządzona została przez osobę dysponującą odpowiednią wiedzą, poprzedzona analizą dokumentów i oględzinami nieruchomości. Opinię sporządzono w sposób rzeczowy i merytorycznie poprawny i strony nie zgłaszały do niej zastrzeżeń.

Sąd zważył co następuje:

Strony niniejszego procesu łączyły umowy dostawy, którą to regulują przepisy art. 605 k.c. i następne. Zgodnie z tym przepisem przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny. W sprawie niniejszej de facto bezsporne było, iż dostawca spełnił swój obowiązek i dostarczył produkt, którego dotyczyła zawarta między stronami umowa, zaś odbiorca odebrał ten towar. Nadto strony łączyła umowa o świadczenie usług polegających na pompowaniu betonu. Również wykonanie tej umowy było bezsporne między stronami.

W toku niniejszego postępowania powód, a zatem odbiorca podnosił, iż dostarczony mu towar obciążony był wadami, albowiem nie spełniał on norm jakościowych tego towaru. Stosownie do treści art. 556 k.c. (w jego brzmieniu sprzed dnia 25 grudnia 2014 roku) w zw. z art. 612 k.c. dostawca jest odpowiedzialny względem odbiorcy, jeżeli rzecz przekazana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił odbiorcę, albo jeżeli rzecz została odbiorcy wydana w stanie niepełnym (rękojmią za wady fizyczne). W związku z powyższym odbiorcy przysługują kilka niezależnych od siebie uprawnień tj. prawo żądania wymiany wadliwej rzeczy, prawo odstąpienia od umowy i wreszcie prawo do żądania obniżenia ceny (art. 560 k.c. w zw. z art. 612 k.c.). Warunkiem jednak umożliwiającym skorzystanie z tego prawa jest zawiadomienie dostawcy o wadzie w terminie określonym w art. 563 k.c. (tj. co do zasady w ciągu miesiąca od wykrycia wady). Po upływie tego terminu uprawnienie to wygasa. W sprawie niniejszej powód w zasadzie żadnego z tych roszczeń nie zgłosił pozwanemu, nie zgłosił żadnej pisemnej reklamacji, nie sprecyzował, z którego z w/w roszczeń chce skorzystać.

Powód sprecyzował pozew w ten sposób, że dochodzi roszczenia nie na podstawie wyżej przytoczonych przepisów, ale z tytułu odpowiedzialności kontraktowej, gdyż złej jakości beton wyprodukowany przez pozwanego spowodował powstanie szkody w budynku.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 kwietnia 2013 r. (III CSK 243/12, LEX nr 1353200) wskazał, że „inwestorowi w razie wadliwego wykonania robót budowlanych, przysługuje wybór co do sposobu uzyskania rekompensaty od wykonawcy robót budowlanych. Może on oprzeć swoje roszczenie wyłącznie na przepisach ogólnych o odpowiedzialności kontraktowej (art. 471 k.c.) albo też, nie rezygnując z uprawnień przysługujących mu z rękojmi, dodatkowo dochodzić naprawienia poniesionej szkody. Dokonanie tego wyboru wywołuje określone skutki prawne i procesowe: jeżeli wybrał reżim rękojmi musi jedynie udowodnić istnienie wady, natomiast jeżeli wybrał reżim odpowiedzialności kontraktowej przewidzianej w art. 471 k.c. musi udowodnić fakt nienależytego wykonania zobowiązania przez inwestora, rodzaj i wysokość szkody oraz istnienie normalnego związku przyczynowego między nienależytym wykonaniem zobowiązania a szkodą. W takiej sytuacji bowiem, wykonawca nie odpowiada według surowszego reżimu odpowiedzialności za samo istnienie wady, lecz za szkodę wyrządzoną niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania. Sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z opinii dalszych biegłych, gdy zachodzi taka potrzeba, a w szczególności, gdy przeprowadzona już opinia zawiera istotne luki, jest nieprzekonująca, niekompletna, pomija lub wadliwie przedstawia istotne okoliczności, nie odpowiada na postawione tezy dowodowe, jest niejasna, nienależycie uzasadniona czy nieweryfikowalna. Odrzucając opinię biegłego i polemizując z jego wnioskami w sferze wymagającej wiadomości specjalnych, bez zasięgnięcia opinii innego biegłego sąd narusza art. 278, art. 286 oraz art. 233 § 1 k.p.c.”

W niniejszej sprawie powód wybrał jako podstawę prawną dochodzonego roszczenia art. 637 k.c. (obowiązujący w chwili wytoczenia powództwa) w zw. z art. 656 k.c. Tym samym ciążył na nim obowiązek wykazania istnienia wady związanej z nienależytym wykonaniem umowy przez pozwanego.

Zgodnie z art. 647 k.c. przez umowę o roboty budowlane wykonawca zobowiązuje się do oddania przewidzianego w umowie obiektu, wykonanego zgodnie z projektem i zasadami wiedzy technicznej, a inwestor zobowiązuje się do dokonania wymaganych przez właściwe przepisy czynności związanych z przygotowaniem robót, w szczególności do

przekazania terenu budowy i dostarczenia projektu oraz odebrania obiektu i zapłaty umówionego wynagrodzenia. Wykonywanie tych prac powinno odpowiadać wymaganiom prawa budowlanego.

Do skutków opóźnienia się przez wykonawcę z rozpoczęciem robót lub wykończeniem obiektu albo wykonywania przez wykonawcę robót w sposób wadliwy lub sprzeczny z umową, do rękojmi za wady wykonanego obiektu, jak również do uprawnienia inwestora do odstąpienia od umowy przed ukończeniem obiektu stosuje się przepisy o umowie o dzieło. To oznacza odpowiednie stosowanie przepisów art. 635-638 i 644-646 k.c. oraz stosownie do kolejnego odesłania odpowiednie stosowanie art. 556-558 k.c.

Sąd Najwyższy w wyroku z 25 stycznia 2006 r. (I CK 247/05, LEX nr 346091) wskazał, że zgodnie z art. 637 § 2 k.c. (obowiązujący w chwili wytoczenia powództwa) w zw. z art. 560 k.c. zobowiązany z tytułu rękojmi wykonawca odpowiada tylko za wadliwe wykonawstwo obiektu, a więc tylko za takie jego wady, które wynikają z niewłaściwego wykonania robót lub niewykonania innych obowiązków spoczywających na wykonawcy zgodnie z art. 651 k.c. Nie odpowiada natomiast za takie wady, które wynikają z zaniedbań inwestora. W sytuacji zatem, gdy inwestor dochodzi uprawnień z tytułu rękojmi za wady fizyczne obiektu, ich podstawą mogą być wyłącznie wady obciążające wykonawcę.

Zdaniem powoda pozwany dostarczył beton gorszej jakości. Z powodu użycia słabszego betonu doszło do pęknięć ścian. Do takiego przekonania doszedł pozwany na podstawie informacji od wykonawców, którzy wykonywali prace wykończeniowe. Należność dochodzoną pozwem powód wyliczył w ten sposób, że sam ocenił koszty położenia ponownie tynku. Stanowisko powoda poparła jego żona I. O., chociaż nie zajmowała się budową, a o wadach dowiedziała się dopiero po zauważeniu pęknięć na ścianie. Głównie swoje stanowisko powód oparł na odczuciach świadków M. M. (1) i S. P.. Świadek M. M. (1) wykonywał instalację elektryczną na budowie. Świadek zwrócił uwagę, że wykonując wiercenia w betonie dziwnie łatwo można było to zrobić. Również S. P., wykonawca montażu instalacji sanitarnej zeznał, że w beton wchodziło bardzo łatwo wiertło. To mogło wskazywać na złą jakość betonu lub jego nieodpowiednią pielęgnację. Natomiast pozostali świadkowie nie mieli zastrzeżeń do jakości betonu. Świadek R. P., który wylewał beton po jego przywiezieniu, nie zauważył żadnych nieprawidłowości w zalewanym betonie. Świadców G. G., S. K. byli zatrudnieni u pozwanego jako kierownicy. Dowozili beton z zakładu pozwanego na budowę. Świadców zeznali, że nikt nie sprawdzał jakości betonu na budowie i nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń.

Natomiast pozwany stanowczo zaprzeczył aby beton przez niego wyprodukowany nie odpowiadał jakościowo betonowi zamówionemu. Na potwierdzenie swojego stanowiska powołał się na badania próbek przeprowadzanych w trakcie produkcji betonu. Potwierdził brak zastrzeżeń do jakości betonu również świadek P. Ś., który wykonywał prace biurowe u pozwanego. Zeznał on, że powód upoważnił majstra do odbioru betonu. W trakcie produkcji betonu nie było żadnych problemów z produkcją, były przeprowadzane próby, które nie wykazały nieprawidłowości w produkcji.

Zastrzeżeń do jakości dostarczonego betonu nie miał również kierownik budowy R. B.. Świadek wiedział jaki beton powinien być użyty zgodnie z projektem, jednakże nie potrafił określić czy beton dostarczony przez pozwanego odpowiadał jakości przewidzianej w projekcie. W dostarczonym betonie widoczne były jakieś domieszki, jednakże inwestor zapewnił, że jest to beton zgodny z dokumentacją. Po oddaniu budynku do użytku pojawiły się rysy na ścianach i płycie stropowej, jednakże nie wiadomo jakie były przyczyny tych pęknięć. Wszystkie te pęknięcia nie mają wpływu na bezpieczeństwo, a jedynie wpływają na odczucia estetyczne. Świadek podkreślił, że jakość betonu może być sprawdzona tylko w wyniku pobranych próbek, nie można tego ustalić tylko wizualnie. Zeznanie świadka w tym zakresie są zbieżne z opinią biegłego z zakresu budownictwa K. S.. Sąd uwzględnił opinię biegłego, została sporządzona przez osobę dysponującą odpowiednią wiedzą, a wnioski należy uzasadnione. Jednakże ze względu na konieczność przeprowadzenia dalszych specjalistycznych badań betonu opinia nie mogła być podstawą do definitywnego ustalenia zasadności twierdzeń powoda o złą jakość wytworzonego przez pozwanego betonu. Jeżeli chodzi o jakość betonu i ustalenie czy z tego powodu doszło do pęknięć w budynku to tej okoliczności nie można ustalić w oparciu o przesłuchanie stron, czy też z zeznań świadków. Sąd podziela pogląd biegłego K. S., iż w tym zakresie niezbędne było przeprowadzenie badań tego betonu i poddanie ich analizie przez specjalistyczne laboratorium. W ramach niniejszego postępowania powód nie uiścił zaliczki, przez co Sąd nie przeprowadził dowodu poprzez badanie próbek betonu. W tej sytuacji twierdzenia powoda o złą jakość betonu Sąd uznał za gołosłowne przypuszczenia, nie poparte żadnymi

obiektywnymi dowodami, szczególnie, że wady wykonanego stropu czy też innych elementów budynku mogą również wynikać z wad wykonanych prac, a nie materiału.

P. O. nie wpłacił zaliczki na koszty związane ze sporządzeniem opinii przez specjalistyczne laboratorium po pobraniu próbek tynku. Z tego względu, na podstawie art. 1304§2 k.p.c. Sąd odstąpił od przeprowadzenia tego dowodu. Powód nie przedstawił innych powodów na potwierdzenie poniesionej szkody. Należy zważyć, iż zgodnie z zasadami obowiązującymi w procedurze cywilnej ciężar gromadzenia materiału procesowego spoczywa na stronach (art. 232 k.p.c., art. 3 k.p.c., art. 6 k.c.). Art. 6 k.c. określa reguły dowodzenia, to jest przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Przy czym Sąd nie ma obowiązku dążenia do wszechstronnego zbadania wszystkich okoliczności sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6-7 poz. 76).

W niniejszej sprawie na podstawie opinii biegłego K. S. Sąd ustalił, iż wady w budynku mogły być skutkiem zaniedbań lub błędów wykonawcy, a nie jakości dostarczonego betonu. W tej sytuacji Sąd uznał roszczenie za nieudowodnione i powództwo oddalił.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w punkcie pierwszym wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 i art. 99 k.p.c. w zw. § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.). Ponieważ powód przegrał proces w całości, Sąd obciążył go kosztami procesu w całości. Skutkowało to zasądzeniem od powoda poniesionych przez pozwanego kosztów zastępstwa procesowego przez radcę prawnego wraz z opłatą skarbową oraz kosztami w zakresie dotychczas przez siebie poniesionych. Na podstawie art 84 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.z 2010r. nr 90 poz 594) Sąd nakazał zwrócić powodowi niewykorzystaną część zaliczki w kwocie 195,73 zł.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

(...)